

PROTOKÓŁ
Z POSIEDZENIA KOMISJI W PRZEWODZIE
HABILITACYJNYM
DR. ARKADIUSZA MICHALAKA

Kraków, dnia 8 kwietnia 2013 roku

Komisja w przewodzie habilitacyjnym dr. Arkadiusza Michalaka w składzie:

Prof. dr hab. Wojciech Popiołekprzewodniczący komisji
Dr hab. Paweł Podreckisekretarz komisji
Prof. dr hab. Marian Kępińskirecenzent
Prof. dr hab. Wojciech Kowalskirecenzent
Prof. dr hab. Elżbieta Traplerecenzent
Dr hab. Katarzyna Grzybczykczłonek komisji
Prof. dr hab. Andrzej Matlakczłonek komisji

Protokolant: Joanna Uchańska

zgodnie z art. 18a ust. 8 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595 ze zm.; dalej: ustawa o stopniach naukowych) zebrała się w dniu 8 kwietnia 2013 roku na posiedzeniu jawnym w Krakowie z wniosku dr. Arkadiusza Michalaka o nadanie stopnia doktora

habilitowanego, celem przeprowadzenia obrad, przedstawienia recenzji sporządzonych przez recenzentów Komisji oraz zapoznania się z autoreferatem Wnioskodawcy, a w dalszej kolejności podjęcia uchwały zawierającej opinię w sprawie nadania lub odmowy nadania stopnia doktora habilitowanego.

W zw. z § 15 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 22 września 2011 r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzenia czynności w przewodach doktorskich, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz. U. Nr 204, poz. 1200; dalej: rozporządzenie), Komisja Habilitacyjna postanowiła przeprowadzić obrady w formie wideokonferencji. Członkowie Komisji zebrali się odpowiednio w:

- Krakowie (Uniwersytet Jagielloński): prof. dr hab. Elżbieta Traple, prof. dr hab. Andrzej Matlak, dr hab. Paweł Podrecki;
- Katowicach (Uniwersytet Śląski): prof. dr hab. Wojciech Popiołek, prof. dr hab. Wojciech Kowalski, dr hab. Katarzyna Grzybczyk;
- Poznaniu: prof. dr hab. Marian Kępiński.

Wideokonferencja została przeprowadzona za pomocą specjalistycznego sprzętu telekonferencyjnego gwarantowanego odpowiednio przez Uniwersytet Jagielloński w Krakowie, Uniwersytet Śląski w Katowicach, Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu.

Wideokonferencja została przeprowadzona w związku z brakiem negatywnego wniosku Wnioskodawcy dr. Arkadiusza Michalaka w przedmiocie przeprowadzenia głosowania w sposób tajny, a także przy obecności wszystkich członków Komisji, a więc co najmniej sześciu osób, w tym przewodniczącego i sekretarza.

posiedzenie rozpoczęło o godzinie 8.30, a zakończono o godz. 9.15

Obrady otworzył: Prof. dr hab. Wojciech Popiołek

Witam Wszystkich. Otwieram posiedzenie Komisji Habilitacyjnej w sprawie Pana Doktora Arkadiusza Michalaka. Dokonajmy szybkiej prezentacji. Może zaczniemy od Pań, Pani Profesor Elżbieta Traple jest wszystkim widoczna. Wszyscy widzą Panią Profesor?

Wszyscy:

Tak.

Głos zabiera: Prof. dr hab. W. Popiołek:

Panie Profesorze Kępiński, czy Pan widzi Panią Profesor?

Głos zabiera: Prof. dr hab. M. Kępiński:

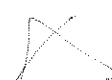
Tak, oczywiście, widzę.

Głos zabiera: Prof. dr hab. E. Traple:

Dzień dobry. Witam!

Głos zabiera: Prof. dr hab. W. Popiołek:

W Katowicach jest obecna Pani Profesor Katarzyna Grzybczyk, którą znamy. W Krakowie obecni są Pan Profesor Podrecki i Pan Profesor Matlak. Pan Profesor Kępiński jest w Poznaniu, a w Katowicach Pan Profesor Kowalski i ja, który mam zaszczyt Państwu przewodniczyć – Wojciech Popiołek. Proszę Państwa, nasze posiedzenie musi odbywać się zgodnie z przesłanym mi materiałem, który określa porządek naszego posiedzenia. Rozpocząć należy od komentarza dotyczącego toku postępowania – dwa zdania. Decyzja Centralnej Komisji o powołaniu Komisji została podjęta dnia 2 października 2012 roku. Komisja w pierwotnym składzie była taka sama jak tutaj, poza Panią Profesor Grzybczyk. Pierwotnie w pracach Komisji miał uczestniczyć Pan Profesor Janusz Szwaja, ale z przyczyn osobistych zrezygnował z udziału w pracach Komisji. W związku z tym w tym roku (12 lutego 2013 roku) została powołana w to miejsce Pani Profesor Grzybczyk. Jesteśmy w pełnym składzie, zgodnie z przepisami. Tutaj najbardziej kompetentną osobą, jak chodzi o przepisy, jest Pan Profesor Podrecki, któremu bardzo dziękuję za niezwykle sprawne przygotowanie tego posiedzenia i niezwykle uważną analizę przepisów.

Proszę Państwa, w ramach tego postępowania zostały złożone trzy recenzje. Jak Państwo wiecie, recenzja Pani Profesor Traple, recenzja Pana Profesora Kępińskiego i recenzja Pana Profesora Kowalskiego. Członkowie Komisji mieli okazję, jak rozumiem, zapoznać się z recenzjami. Mieli okazję zapoznać się z materiałami dotyczącymi kandydata. Kandydat nie zgłaszał ani wniosku o zaproszenie go na posiedzenie Komisji, ani o przeprowadzenie głosowania tajnego na naszym posiedzeniu, w związku z tym, zgodnie z przepisami, możemy takie głosowanie, po oczywiście informacjach dotyczących kandydata, odbyć jawnie. Proszę Państwa, chcielibyśmy wysłuchać teraz poglądu recenzentów na temat osoby kandydata i jego dorobku, później członkowie Komisji będą się mogli wypowiedzieć. Członkowie Komisji są proszeni o złożenie opinii. Członek Komisji po zapoznaniu się z treścią recenzji przygotowuje krótką, do jednej strony maszynopisu, opinię w sprawie nadania lub odmówienia nadania wnioskodawcy stopnia i przekazuje ją przewodniczącemu. Opinia powinna kończyć się jednoznaczną oceną.

Proszę Państwa, tyle tytułem wprowadzenia. Czy do przebiegu postępowania są jakieś uwagi, bądź pytania ze strony Państwa? Nie. No to możemy zacząć. No to może w kolejności alfabetycznej, jeśli mogę w ten sposób Państwa prosić. To może Pan Profesor Kępiński zechce powiedzieć kilka zdań, wniosków wynikających z jego recenzji.

Głos zabiera: Prof. dr hab. M. Kępiński

Dobrze, dziękuję bardzo. Mam nadzieję, że wszyscy mieli okazję przejrzeć moją recenzję. Ona jest mniej więcej następująca. Uważam, że dorobek kandydata, czy habilitanta jest dostateczny, jest dobry nawet. Jego opracowania przed monografią habilitacyjną są wartościowe, interesujące, na właściwym poziomie, dotyczą szeregu zagadnień nie tylko z własności intelektualnej, ale z prawa konkurencji, innych bocznych zagadnień. Także to jest wartościowy dorobek. Natomiast habilitacja, w moim przekonaniu, jest niedojrzała do tego, żeby się bronić jako praca habilitacyjna. Jest to ciekawy taki esej na temat własności intelektualnej, generalnie, z ogólną tezą, że własność intelektualna jest podejrzana społecznie i powinna być ograniczana, gdy chodzi o zakres jej ochrony. Teza ta jest uzasadniona w taki sposób, że w moim przekonaniu, na tezę habilitacyjną się nie nadaje. Jest tam szereg błędów, zwłaszcza w pierwszym rozdziale. Ja starałem się na samym początku je wypunktować. Autor często wygłasza własne przekonania, które nie wynikają w sposób logiczny z wywodów. Uważa, że tak jest lepiej, czy tak powinno być. W pracy habilitacyjnej tego rodzaju metoda nie jest właściwa. Powinny być argumenty uzasadnione. Samo pojęcie interesu publicznego

jest tutaj, w moim przekonaniu, niezdefiniowane w rozdziale trzecim, który ten interes definiuje przez wymienienie kilkunastu kryteriów, które w sumie, często się ze sobą nie zgadzają. Samą wadą konstrukcyjną pracy jest także nieodróżnianie dwóch działów zagadnień własności intelektualnej, tzn. takich, gdzie chodzi o nowe produkty intelektu i takie gdzie chodzi o oznaczenia odróżniające. Autor w jednolity sposób traktuje jeden i drugi dział. Nie wiadomo dlaczego. Postulaty dotyczące zwłaszcza oznaczeń odróżniających, żeby tam wprowadzać licencje przymusowe są zupełnie nie do przyjęcia, wręcz kompromitujące, tak bym powiedział. Dalszym zarzutem ogólnym, który mam do pracy jest to, że Autor nie odróżnia przedmiotów własności intelektualnej od praw, które je chronią. Są przedmioty własności intelektualnej, które nie są chronione prawami bezwzględными, co Autor zakłada i w związku z tym przyjmuje, że między prawami własności intelektualnej, to są końcowe części pracy, a prawem konkurencji istnieje, powiedzmy, immanentna sprzeczność, podczas kiedy tego rodzaju założenie uważam za nietrafne, bo tylko w wyjątkowych przypadkach prawa własności intelektualnej uzasadniają pogląd, że mamy do czynienia z monopolem, czy pozycją dominującą.

Mogę powiedzieć tak: podsumowując zatem, tak jak napisałem w recenzji, że praca jest ciekawym esejem, ale nie jest pracą habilitacyjną. Takie jest moje zdanie. Dziękuję bardzo.

Głos zabiera: Prof. dr hab. W. Popiolek

Panie Profesorze, zatem wniosek Pana Profesora: „przesłane materiały nie stanowią dostatecznej podstawy do nadania dr. Arkadiuszowi Michalakowi stopnia naukowego doktora habilitowanego” jest wnioskiem, który Pan Profesor formalnie zgłasza?

Głos zabiera: Prof. dr hab. M. Kępiński:

Tak jest.

Głos zabiera: Prof. dr hab. W. Popiolek:

Dziękuję bardzo Panie Profesorze. Pan Profesor Kowalski.

Głos zabiera: Prof. dr hab. Wojciech Kowalski:

Bardzo dziękuję. Ja też przyjrzałem się, można by to powiedzieć w dwóch częściach. Już może krócej. No trudno się nie zgodzić z Panem Profesorem Kępińskim w tych uwagach. Dorobek, to jest praktyk, to widać w dorobku, a szczególnie w tej pracy monograficznej, który chciał zająć się różnymi prawami, które leżą w sferze jego zainteresowań praktycznych i w ramach tej dydaktyki, którą wykonuje. I rzeczywiście, opublikował cały szereg prac po doktoracie, chyba z dziesięć się ich doliczyłem, które są interesując bardzo, w szczególności jest tam jeden komentarz, który, jak myślę, można bardzo wysoko ocenić. Natomiast sama praca była pisana niewątpliwie pod presją czasu – tak bym to określił. Już nie odnosząc się szczegółowo, ja napisałem recenzję pozytywną. Uważałem, że o jest pierwsza praca w takim nowym trendzie. Jak realizowany jest interes publiczny w różnych dziedzinach prawa, w energetycznym jest kilka monografii i w ramach tego taka refleksja, która zaczyna być przez kolegę habilitanta podjęta nad teorią w prawie własności intelektualnej. Habilitant miał bardzo ambitne zadanie. Ambicję – przyjął na początku, że napisze pracę w odpowiedzi na pytanie o istotę i sens praw własności intelektualnej w zmieniającym się świecie, o konstrukcję i instytucje w tym obszarze. To było ogromnie, no imponujące można powiedzieć, zamierzenie, które, jak już napisałem - nie jest szeroka ta praca. Jak powiedziałem pod presją nie był w stanie wykonać tego planu i popełnił szereg błędów. Natomiast wydawało mi się, że tu pewna odwaga, szerokie opisanie tego zagadnienia może być uznane za pewien wkład. Zgadzam się, po wysłuchaniu recenzji, że te mankamenty może rzeczywiście są zbyt duże, żeby tę pracę uznać za wystarczającą, choć pozwolę sobie jednak konsekwentnie twierdzić, że wydaje mi się, że można by rozważyć, czy to jest praca, która mogłaby być podstawą do nadania, razem z dorobkiem, którego nie kwestionujemy w ogóle, tegoż stopnia naukowego.

Głos zabiera: Prof. dr hab. W. Popiolek:

Dziękuję bardzo Panie Profesorze. Pani Profesor Traple była łaskawa też się wypowiedzieć.

Głos zabiera: Prof. dr hab. E. Traple

Ja podziela stanowisko Pana Profesora Kępińskiego, co do oceny samej pracy przedłożonej jako praca habilitacyjna. Z prawdziwym żalem stwierdzam, że ta praca nie spełnia warunków pracy habilitacyjnej, ze względu przede wszystkim na metodologię. Jeżeli chodzi o temat, to

zgadzam się z tym, że bardzo odważnie habilitant podjął ten temat. Takiego opracowania dotąd w literaturze polskiej nie było. Niewątpliwie ma rację Pan Profesor Kowalski, że pomysł na opracowanie takiego tematu, zresztą sam Autor to podkreśla, jest wynikiem ruchów związanych z wprowadzeniem ACTA. No nie mniej jednak ta praca nie ma solidnej podbudowy teoretycznej. Jest to rodzaj, jak podkreślił Pan Profesor Kępiński, eseju, bardzo ciekawego rzeczywiście, ale Autor przedstawia raczej swoje intuicje i osobiste wyobrażenia, nie opierając się na solidnie przeprowadzonych badaniach i w związku z tym stawia tezy, które dotyczą całości praw własności intelektualnej – to jest jeden z głównych zarzutów – nie różnicując dostatecznie środków ochrony. Drugi problem jaki pojawia się w tej pracy, to jest problem taki, że niedostatecznie rozdziela rozważania dotyczące roli interesu publicznego w kształtowaniu przepisów dotyczących własności intelektualnej ora jego wpływu na wykonywanie praw. Rozróżnia ten problem, oczywiście na początku wskazując, że interes publiczny może mieć wpływ zarówno na kształtowanie prawa, jak i na wykonywanie tych praw. Nie mniej jednak w pracy nie znajduje to dostatecznego wyrazu. Mój główny zarzut dotyczy tego, że jest to praca, która nie jest oparta na przeprowadzeniu badań, czy przeanalizowaniu nawet tej literatury, która jest dostępna np. w zakresie ekonomicznej analizy prawa, a do tego w ogóle nie sięga. Są to raczej założenia typu zupełnie podstawowego, które się pojawiają w jego pracy, że być może, zresztą taka jest główna teza, że wszystkie prawa własności intelektualnej, które mają charakter praw wyłącznych należałoby przekształcić w prawa względne do wynagrodzenia. Teza jest ciekawa, natomiast nie znajduje kompletnie podbudowy dostatecznie merytorycznej dla jej postawienia i stąd moje stanowisko, co do przyjęcia tej pracy jako pracy habilitacyjnej jest negatywne. No niestety. Mówię to z wielką przykrością, bo Pan Arkadiusz Michalak był moim doktorantem, napisał doktorat pod moim kierunkiem, zresztą moim zdaniem bardzo udany doktorat. Natomiast tutaj zabrakło mu może cierpliwości, czasu, żeby podejść do tego w sposób metodologiczny, jeżeli chodzi o tą przedłożoną pracę. Dziękuję.

Głos zabiera: Prof. dr hab. W. Popiolek.

Dziękuję bardzo Pani Profesor. Proszę Państwa, poproszę teraz członków Komisji. Panią Profesor Grzybczyk i Pana Profesora Matlaka o pogląd, jeśli można, w sprawie kandydata.

Głos zabiera: dr hab. K. Grzybczyk

Proszę Państwa, moja analiza nie będzie tak pogłębiona jak Państwa recenzentów. Natomiast mnie również wydaje się, że monografia jest niestety zbyt ogólnikowa i nie jest pogłębiona. Przeglądając tę książkę, widać, że niektóre poglądy, niektóre kwestie, są tak naprawdę streszczeniem poglądów pojedynczych autorów. Natomiast nie ma pogłębionej analizy, tym bardziej, że te poglądy są wybrane bez jakiegoś klucza, są dosyć wybiórcze i absolutnie nie dają podstawy do wyciągnięcia wniosków, jakie Autor wyciągnął. Nie zgadzam się także z takim jednostronnym ujęciem interesu publicznego, gdzie Autor odwołuje się tylko do teorii i filozofii prawa. Natomiast wydaje się, że na określenie czym jest interes publiczny mają również wpływ nie tylko widzenie prawników. Pani Profesor Traple wspomniała o ekonomicznej analizie prawa. A może warto było sięgnąć do takich nauk, jak socjologia, czy nauka o sztuce. I tutaj raczej ma chyba Pan Profesor Kowalski, że ta praca została napisana zbyt szybko, a temat myślę, że jest zbyt szeroki albo czasu zabrakło na taką pogłębioną analizę. Także moim zdaniem nie jest to praca, która jest dopracowana i no jako taka, myślę, że rzeczywiście nie zasługuje, by uznać ją za dobrą pracę habilitacyjną. Dziękuję.

Głos zabiera: Prof. dr hab. W. Popiolek.

Dziękuję bardzo Pani Profesor. Pan Profesor Matlak

Głos zabiera: Prof. UJ, dr hab. A. Matlak

Co do dorobku naukowego po doktoracie, ja osobiście nie ma uwag. Natomiast rzeczywiście praca, w moim przekonaniu, nie spełnia wymogu stawianego pracom habilitacyjnym. Są tam intuicyjne poglądy Autora, stanowiska, opinie, nawet z którymi mógłbym się osobiście zgodzić, ale brakuje tam odpowiedniej podbudowy teoretycznej. Także układ pracy, z mojego punktu widzenia, jest problematyczny. Ja negatywnie wypowiadam się na temat samej pracy habilitacyjnej.

Głos zabiera: Prof. dr hab. W. Popiolek.

Dziękuję bardzo Panie Profesorze. Proszę Państwa sytuacja jest taka, że zgodnie z ustawą art. 16 ust. 1 w zw. z ust. 2 pkt 1 ustawy o stopniach tym elementem w postępowaniu habilitacyjnym, który podlega naszej ocenie jest dzieło opublikowane w całości, bo to o taki

przypadek chodzi, czyli praca która została nam zaprezentowana ma stanowić owo osiągnięcie, czyli osiągnięcie, które jest osiągnięciem naukowym, które stanowi znaczny wkład autora w rozwój określonej dyscypliny. Taka jest propozycja kandydata. Kandydat przedstawił rozprawę, która była przedmiotem Państwa uwag. Czy ja rozumiem, podsumowując większość z Państwa wypowiedzi, że jeżeli chodzi o dorobek to on jest satysfakcjonujący, natomiast to co stanowi podstawowy przedmiot naszej oceny, czyli właśnie to osiągnięcie, czyli dzieło opublikowane w całości, tradycyjnie nazywane monografią habilitacyjną, to ono u większości Państwa nie znalazło uznania? Tak by można podsumować Państwa wypowiedzi. To oznacza, jak rozumiem, jeżeli nie będzie innych uwag, że możemy przystąpić do głosowania nad uchwałą, która mamy podjąć. Ja zaraz Państwu projekt tej uchwały przytoczę. Czy ktoś z Państwa jeszcze chciałby coś powiedzieć?

Głos zabiera: prof. dr hab. M. Kępiński:

Ja może chciałbym takie zdanie końcowe powiedzieć. Otóż wydaje mi się, że Autor po prostu w pewnym momencie uznał się za takiego eksperta, że jemu żadna dyskusja i wymiana poglądów nie jest potrzebna. Takie mam wrażenie. I postanowił swoje poglądy wszystkich zaprezentować, nie poddając ich krytyce naukowej. Ma środowisko w Krakowie, mógł z kolegami z Krakowa to przedyskutować, poddać rozważeniu, tego nie zrobił. Zdecydował się na publikację i efekt tego mamy taki jaki on jest. Będzie musiał jeszcze popracować, by jego dorobek był wystarczający na habilitację. Tak osobiście uważam. Dziękuję.

Głos zabiera: Prof. dr hab. W. Popiołek:

Ktoś z Państwa chciał jeszcze jakąś uwagę zgłosić? Dziękuję bardzo. To w tej sytuacji możemy przystąpić do głosowania uchwały. Uchwała Komisji w sprawie przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego Pana dr. Arkadiusza Michalaka, w dziedzinie nauki humanistyczne, prawo. Komisja na posiedzeniu w pełnym składzie, w jawnym głosowaniu, działając zgodnie z ustawą itd., I teraz jest stanowisko Komisji która pozytywnie, bądź negatywnie opiniuje wniosek o nadanie stopnia doktora habilitowanego Panu dr. Arkadiuszowi Michalakowi. Zważając na wypowiedzi większości członków Komisji, większości recenzentów, stawiam pod głosowanie uchwałę o treści: „negatywnie opiniuje wniosek o nadanie stopnia doktora habilitowanego”.

Kto z Państwa jest za tak sformułowaną uchwałą?

[wszyscy Członkowie Komisji podnieśli rękę]

Widzę, że wszyscy głosowali za taką uchwałą. Natomiast nie widzę. Na wszelkie wypadek: czy ktoś z Państwa był przeciw? Czy ktoś z Państwa się wstrzymał? To w tej sytuacji stwierdzam, że uchwała wyrażająca naszą negatywną opinię o wniosku o nadanie stopnia doktora habilitowanego Panu dr. Arkadiuszowi Michalakowi została podjęta.

Teraz mamy kwestie czysto formalne. Pana Sekretarza będę prosił o sporządzenie tekstu uchwały i uzyskanie podpisów Państwa w Krakowie, następnie przesłanie do Katowic. Ja w Katowicach zgromadzę podpisy naszej trójki. No i potem prześlę do Pana Profesora Kępińskiego. Chyba to będzie najprostsze. Panie Profesorze, mówię teraz do Pana Profesora Podreckiego, czy mamy jakąś inną możliwość?

Głos zabiera: dr hab. P. Podrecki:

Nie, musimy mieć uchwałę podpisaną przez wszystkich członków Komisji, dlatego prześlemy Panu Profesorowi Kępińskiemu do Poznania już podpisane wcześniej dokumenty i Pan Profesor odeśle do Krakowa, bo ja muszę potem przedstawić tę uchwałę wraz z dodatkową dokumentacją w sekretariacie dziekanatu i wtedy będzie ta kwestia wciągnięta na porządek obrad Rady Wydziału.

Głos zabiera: Prof. dr hab. W. Popiołek:

Może Pan Profesor jak zgromadzi podpisy w Krakowie i , prześle do Katowic.

Głos zabiera: dr hab. P. Podrecki:

Tak, najpierw do Katowic, a potem do Pana Profesora Kępińskiego.

Głos zabiera: Prof. dr hab. W. Popiołek:

My to podpiszmy i prześlemy do Pana Profesora Kępińskiego, który swój podpis złoży w ostatniej kolejności.

Głos zabiera: Prof. dr hab. M. Kępiński:

W porządku.

Głos zabiera: Prof. dr hab. W. Popiołek:

I Pana Profesora będę prosił o przesłanie do Krakowa, do Pana Profesora Podreckiego. Państwa członków Komisji, powtarzam to są Pan Profesor Matlak i Pani Profesor Grzybczyk, proszę o przekazanie ich opinii do osoby, która całą dokumentację ma pod opieką, czyli do Pana Profesora Podreckiego. Tak?

Głos zabiera: Prof. UJ, dr hab. A. Matlak:

Tak jest.

Głos zabiera: Prof. dr hab. W. Popiołek

Proszę Państwa, w ten sposób zakończyliśmy w zasadzie porządek. Tak Panie Sekretarzu?

Głos zabiera: Dr hab. P. Podrecki:

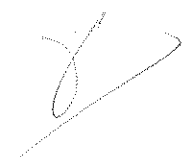
Tak jest.

Głos zabiera: Prof. dr hab. W. Popiołek

Panie Profesorze, bo Pan nad tym czuwa.

Głos zabiera: Dr hab. P. Podrecki:

Tak, teraz pozostaje kwestia dokumentów, ale to już forma pisemna, w związku z czym powinniśmy sobie dać radę.

Głos zabiera: Prof. dr hab. W. Popiołek:

Dziękuję bardzo Państwu za spotkanie. Szkoda, że wynik jest taki jaki jest, ale tak to bywa. Dziękuję bardzo wszystkim i jak rozumiem, możemy zamknąć konferencję. Dziękuję bardzo.

Wszyscy:

Dziękuję. Do widzenia!

Obrady zamknięto o godz. 9.15.

Podpis:

Prof. dr hab. Wojciech Popiołekprzewodniczący komisji

Dr hab. Paweł Podreckisekretarz komisji

Prof. dr hab. Marian Kępińskirecenzent

Prof. dr hab. Wojciech Kowalskirecenzent

Prof. dr hab. Elżbieta Traplerecenzent

Dr hab. Katarzyna Grzybczykczłonek komisji

Prof. dr hab. Andrzej Matlakczłonek komisji